

ارتباط درشت مغذی‌ها و آنتی اکسیدان‌های غذایی با عملکرد کلیه‌ها (مطالعه قند و چربی تهران)

لیلا آزادبخت* الهه عینی** پروین میرمیران*** دکتر فریدون عزیزی****

Macronutrient and antioxidant consumption in relation to renal function
(Tehran Lipid and Glucose Study)
L.Azadbakht A.Eini M.Mirmiran F.Azizi

Abstract

Background: It has been postulated that there is some correlation between dietary factors and serum creatinine.

Objective: To determine the correlation between the consumption of macronutrients and antioxidants intake with serum creatinine level and GFR.

Methods: Out of the 15005 subjects who participated in the Tehran Lipid and Glucose Study (TLGS), 743 ones older than 20 years were randomly selected for nutritional assessment. Excluding under and overreporters, 486 subjects remained in the study whose dietary data was detected by two 24-hour dietary recalls. Serum creatinine was measured by selectra 2 auto analyzer and GFR was detected. Adjusting for the effect of age, sex, weight, height, WHR and serum TG, LDL, HDL and cholesterol ANCOVA was used for statistical analysis. Subjects were categorized into 3 groups: equivalent to and less or more than recommended dietary allowances (RDA).

Findings: Mean ($\pm SD$) of serum creatinine was 1.04 ± 0.16 mg/dl. In persons who consumed more than 45-56 gr protein per day, serum creatinine level was significantly higher than in subjects whose intake was equivalent to or less than RDA (1.07 ± 0.1 vs 0.90 ± 0.1 and 0.01 ± 0.1 mg/dl respectively, $p < 0.001$). And also in persons with more than 65 gr protein intake per day, GFR was more than two other groups (114 ± 18 vs 99 ± 19 and 91 ± 31 mg/m. $P < 0.01$). Subjects with 0.02 ± 0.1 mg selenium intake per day had the highest level of creatinine (1.07 ± 0.1 mg/dl) in comparison to consumption of more than 0.1 or less than 0.02 ($P < 0.001$). There was no correlation between vitamin A and C intake and the percentage of carbohydrate and fat consumption, and serum creatinine level whether equivalent to, or more and less than RDA.

Conclusion: This study showed a correlation between different amounts of protein and selenium intakes and serum creatinine concentration. These correlations need to be taken into account in the future related studies.

Keywords: Nutrition, Macronutrients

چکیده :

زمینه: برخی از اجزای رژیم غذایی مانند پروتئین‌ها و اسیدهای چرب بر سطح کراتین نین مؤثرند و به نظر می‌رسد سایر اجزای رژیم غذایی نیز با سطح کراتین نین سرم مرتبط باشند.

هدف: مطالعه با هدف تعیین ارتباط میان دریافت درشت‌مغذی‌ها و آنتی‌اکسیدان‌های رژیم غذایی با میزان کراتین نین سرم و میزان تصفیه گلومرولی (GFR) انجام شد.

مواد و روش‌ها: از مجموع ۱۵۰۰۵ فرد شرکت کننده در مطالعه قند و چربی تهران (منطقه ۱۳)، ۷۴۳ فرد بالای ۲۰ سال به روش تصادفی انتخاب شدند. پس از حذف مواد کم‌گزارش‌دهی و بیش‌گزارش‌دهی، ۴۸۶ نفر در مطالعه باقی ماندند. مواد غذایی دریافتی هر فرد به روش یادآمد ۲۴ ساعته خوراک برای دو روز متواتی به دست آمد. کراتین نین سرم پس از حداقل ۱۲ ساعت ناشتا با دستگاه selectra 2 auto analyzer ANCOVA اندازه‌گیری و GFR محاسبه شد. جهت آنالیز آماری از آزمون کلسیفیکاتور (RDA) تقسیم شدند.

یافته‌ها: میانگین غلظت کراتین نین سرم افراد مورد مطالعه 1.04 ± 0.16 میلی‌گرم در دسی‌لیتر بود. غلظت کراتین نین سرم در افرادی که روزانه مقداری بیشتر از 45 تا 56 گرم پروتئین مصرف می‌کردند، به طور معنی‌داری بیشتر از افرادی بود که دریافت پروتئینی در حد RDA یا کمتر از آن داشتند (1.07 ± 0.1 در مقابل 0.90 ± 0.1 و 0.01 ± 0.1 میلی‌گرم در دسی‌لیتر، $P < 0.001$). افرادی که دریافت پروتئینی بیشتر از 65 گرم داشتند نیز نسبت به دو گروه دیگر بیشتر بود (114 ± 18 در مقابل 99 ± 19 و 91 ± 31 میلی‌لیتر در دقیقه، $P < 0.01$). افرادی که 0.02 ± 0.1 میلی‌گرم سلنیوم در روز مصرف می‌کردند بیشترین سطح کراتین نین سرمی (1.07 ± 0.1 میلی‌گرم در دسی‌لیتر) را در مقایسه با افرادی که بیشتر از 0.02 ± 0.1 میلی‌گرم سلنیوم دریافت می‌کردند، دارا بودند ($P < 0.001$). دریافت ویتامین‌های A و C، کربوهیدرات و چربی بر طبق مقدار نوصیه شده، بیشتر و کمتر از آن ارتباطی با سطح کراتین نین سرم نداشت.

نتیجه‌گیری: دریافت مقداری مختلف پروتئین و سلنیوم با سطح کراتین نین سرم مرتبط است که در بررسی‌های تحقیقاتی مرتبط با سطح کراتین نین یا تخمین طبیعی بیماران باید در نظر گرفته شود.

کلید واژه‌ها : تغذیه، درشت مغذی‌ها

* محقق مرکز تحقیقاتات غدد درون‌ریز و متابولیسم

** مریبی مرکز تحقیقاتات غدد درون‌ریز و متابولیسم

*** مریبی و عضو هیات علمی دانشکده علوم تغذیه دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

**** استاد دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

مقدمه:

بیماری های غیرواگیر و ایجاد شیوه زندگی سالم جهت بهبود این عوامل در افراد ساکن منطقه ۱۳ تهران است.^(۱)^(۵) در این بررسی ۱۵۰۰۵ فرد بالاتر از ۳ سال که تحت پوشش مراکز ارائه دهنده مراقبت های اولیه بهداشتی بودند با روش نمونه گیری چند مرحله ای انتخاب شدند. از این جمعیت ۷۴۳ فرد بالای ۲۰ سال به روش تصادفی برای بررسی تغذیه ای انتخاب شدند. موارد کم گزارش دهی و بیش گزارش دهی به ترتیب با نسبت انحراف دریافتی به متabolism پایه (EI:BMR) کمتر از ۱/۳۵ و بیشتر یا مساوی ۲/۴ حذف گردیدند.^(۶)

سپس افراد مورد مطالعه به طور خصوصی و با روش چهره به چهره مصاحبه شدند. مصاحبه به زبان فارسی و توسط پرسش گران مجرب با استفاده از یک پرسشنامه پیش آزمون شده صورت گرفت. ابتدا اطلاعاتی راجع به سن، مصرف سیگار، داروهای مصرفی و ابتلا به بیماریها از افراد گرفته شد. سپس وزن و قد با حداقل پوشش و بدون کفش به ترتیب با استفاده از ترازوی دیجیتالی و متر نواری طبق دستورالعمل های استاندارد اندازه گیری و به ترتیب با دقیق ۱۰۰ گرم و ۱ سانتی متر ثبت شدند.^(۷) به منظور حذف خطای فردی، تمام اندازه گیری ها توسط یک نفر انجام شد. شاخص توده بدنی با استفاده از فرمول وزن (به کیلوگرم) بر مبنیه قدر (به مترمربع) محاسبه گردید. داده های لازم در زمینه دریافت های غذایی با استفاده از یادآمد ۲۴ ساعته خوراک برای دو روز به دست آمد. از افراد مورد مطالعه در خواست شد تا تمام خوردنی ها و آشامیدنی هایی را که در طول ۲۴ ساعت گذشته مصرف کرده بودند ذکر کنند. جهت کمک به افراد برای یادآوری دقیق تر مقادیر مواد غذایی خورده شده، از طروف و پیمانه های خانگی استفاده شد. مقادیر ذکر شده غذاها با استفاده از راهنمای مقیاس های خانگی به گرم تبدیل شدند.^(۸) سپس هر غذا طبق دستورالعمل برنامه

میزان تصفیه گلومرولی (Glomerular Filtration Rate) و کرا تی نین سرم از نشان گرهای مهم وضعیت عملکرد کلیه هستند. GFR شاخصی از عملکرد کلیه و سطح کراتی نین سرم تخمینی از کلیرانس کراتی نین یا میزان تصفیه گلومرولی است.^(۹) عوامل متعددی نظیر رژیم غذایی می توانند عملکرد کلیه ها را تحت تأثیر قرار دهند. مطالعه ها نشان داده اند که رژیم های غذایی حاوی مقداری کمتر پروتئین یا چربی اشباع شده در بهبود عملکرد کلیوی نقش دارند. مصرف زیاد پروتئین حیوانی که با افزایش دریافت چربی اشباع شده همراه است، سطح کراتی نین سرم را افزایش می دهد. از طرفی رژیم های غذایی حاوی پروتئین های گیاهی به علت داشتن مقداری کمتر کلسیترول در تعديل سطح چربی های خون مؤثر هستند و کاهش میزان چربی های خون نیز با بهبود پروتئینوری و عملکرد کلیوی مرتبط است. افزایش چربی خون ایجاد شده در اثر مصرف پروتئین های حیوانی می تواند با افزایش مقاومت عروق گلومرولی و پیشرفت نارسایی کلیه همراه باشد.^(۱۰) مطالعه های اپیدمیولوژی نشان داده است که افراد مبتلا به اختلال عملکرد کلیه نسبت به افراد سالم سطوح بالاتری از کلسیترول و تری گلیسرید سرم دارند.^(۱۱) در برخی از مطالعه ها نیز به نقش ویتامین C در کاهش کراتی نین سرم اشاره مختصری شده است.^(۱۲) تمام ارتباط های مطرح شده در بررسی های قبلی فقط در بیماران مبتلا به نارسایی های کلیوی عنوان شده است و اطلاعاتی از این گونه ارتباط ها در جمعیت سالم در دسترس نیست. از این رو این بررسی با هدف تعیین ارتباط درشت مغذی ها و آنتی اکسیدان های دریافتی با غالظت کراتی نین سرم و GFR انجام شد.

مواد و روش ها :

مطالعه قند و چربی تهران یک بررسی آینده نگر است که هدف آن تعیین شیوع و شناسایی عوامل خطرساز

RDA، بیشتر و کمتر از آن، ارتباطی با سطح کراتین نیん سرم نداشت (جدول شماره ۳).

جدول ۳- میانگین کراتین نین سرم و مقادیر GFR در سطوح مختلف دریافت آنتی اکسیدانی

(ml/min) GFR		کراتین نین سرم (mg/dl)		درشت مغذی ها
تعدیل شده	حقیقی	تعدیل شده	حقیقی	
(IU)				
۱۰۸±۱۱	۱۱۰±۱۳	۱/۰۱±۰/۶۰	۱/۰۱±۰/۰۲*	<۱۰۰
۱۰۶±۴	۱۰۹±۱۴	۱/۰۲±۰/۱۰	۱/۰۱±۰/۰۱	≥۱۰۰
ویتامین C (میلی گرم)				
۱۰۷±۱۳	۱۰۹±۱۲	۱/۰۴±۰/۰۳	۱/۰۴±۰/۲۰	<۶۰
۱۰۸±۱۴	۱۰۸±۱۴	۱/۰۵±۰/۱۰	۱/۰۵±۰/۰۹	≥۶۰
سلنیوم (میلی گرم)				
۹۹±۱۱	۹۹±۱۹	۱/۰۳±۰/۰۷	۱/۰۳±۰/۰۹	۰/۰۲
۱۰۱±۱۰	۱۰۱±۱۳	۱/۰۷±۰/۱۰	۱/۰۷±۰/۰۷	/۰۲-۰/۱
۱۰۲±۱۱	۱۰۲±۱۴	۱/۰۴±۰/۰۱	۱/۰۳±۰/۱۰	>۰/۱

* تعدیل شده برای SFA و کلسترول دریافتی و وزن

بحث و نتیجه گیری :

یافته های این مطالعه حاکی از وجود ارتباط میان پروتئین و سلنیوم دریافتی با سطح کراتین نین سرم و پروتئین دریافتی با GFR بود. اگرچه ضرایب کوچک است و ممکن است همبستگی پیدا شده تصادفی باشد^(۶) ولی به علت کوچک بودن محدوده کراتین نین سرم، مشاهده چنین ضرایب ضعیفی از همبستگی دور از انتظار نیست.^(۱۰) محدوده مقادیر GFR نیز از کراتین نین سرم تأثیر پذیر است، لذا ضرایب ضعیفی از همبستگی GFR با سایر مواد مغذی قابل پیش بینی است. نتایج حاصل از آنالیز کوواریانس نشان داد که دریافت پروتئین بیشتر از حد RDA، با افزایش سطح کراتین نین سرم و GFR همراه بوده است. مطالعه جونز و همکاران نیز نشان داد که با افزایش مقدار پروتئین دریافتی، مقدار GFR و کراتین نین سرم افزایش می باید و بر عملکرد کلیه تأثیر نامناسبی می گذارد.^(۱۴) بتو نیز جهت پیشگیری از نوسان های GFR در مبتلایان به نارسایی کلیوی، بیماران

نتایج حاصل از آنالیز کوواریانس نشان داد که غلظت کراتین نین سرم در افرادی که روزانه مقادیر بیشتر از ۴۵ تا ۶۵ گرم پروتئین مصرف می کردند، به طور معنی داری بیشتر از افرادی بود که دریافت پروتئین در حد RDA یا کمتر از آن داشتند (۱/۰۷±۰/۱ در مقابل ۰/۹±۰/۱ و ۰/۱±۰/۰ میلی گرم در دسی لیتر، $P<0.001$). افرادی که دریافت پروتئین بیشتر از ۶۵ گرم داشتند نیز نسبت به دو گروه دیگر بیشتر بود (114 ± 18 در مقابل 99 ± 13 و 91 ± 13 میلی لیتر در دقیقه، $P<0.01$). دریافت کربوهیدرات و چربی بر طبق مقادیر توصیه شده، کمتر یا بیشتر با کراتین نین ارتباط نداشت (جدول شماره ۲).

جدول ۲- میانگین غلظت کراتین نین سرم و مقادیر GFR در سطوح مختلف دریافت درشت مغذی ها

(ml/min) GFR		کراتین نین سرم (mg/dl)		درشت مغذی ها
تعدیل شده	حقیقی	تعدیل شده	حقیقی	
کربوهیدرات (درصد از کالری):				
۱۱۰±۸	±۱۰	۱/۰۱±۰/۶۰	۱/۰۲±۰/۰۴*	<۵۰
۱۱۱				
۱۱۰±۳	۱۱۰±۸	۱/۰۳±۰/۰۹	۱/۰۳±۰/۰۲	۵۰-۵۵
۱۰۹±۶	۱۰۹±۷	۱/۰۲±۰/۰۶	۱/۰۳±۰/۱۰	>۵۵
پروتئین (گرم):				
۹۹±۸	۹۹±۹	۱/۰۱±۰/۱۰	۱/۰۱±۰/۰۹	<۴۵
۱۱۰±۱۱	±۱۶	۰/۹۰±۰/۱۰	۰/۹۵±۰/۰۵	۴۵-۵۵
۱۱۰				
۱۱۷±۱۰	±۱۹	۱/۰۷±۰/۱۰	۱/۰۷±۰/۰۶	>۵۵
۱۱۷				
چربی (درصد از کالری):				
۹۸±۴	۹۸±۷	۱/۰۵±۰/۰۱	۱/۰۵±۰/۰۰۳	≤۳۰
۱				
۹۹±۳	۹۹±۸	۱/۰۴±۰/۱۰	۱/۰۴±۰/۰۹	>۳۰

* تعدیل شده برای اثر وزن، شاخص توده بدنی و کلسترول سرم افرادی که روزانه $۰/۰۲$ تا $۰/۱$ میلی گرم سلنیوم مصرف می کردند در مقایسه با افرادی که بیشتر از $۰/۱$ یا کمتر از $۰/۰۲$ میلی گرم سلنیوم دریافت می کردند، بیشترین سطح کراتین نین سرمی ($1/۰۷±۰/۱$ میلی گرم در دسی لیتر) را داشتند ($P<0.001$). دریافت ویتامین های A و C در حد

چربی‌ها، فعالیت جسمانی، تغییرات وزن و فشار خون قرار می‌گیرد. به علاوه در این تحقیق GFR از روی کراتی‌نین سرمی محاسبه شده است و محاسبه GFR از روی ضریب تصفیه کراتی‌نین معیار دقیقی نیست. GFR حساس‌ترین و دقیق‌ترین روش اندازه‌گیری استفاده از مواد رادیواکتیو و ضریب تصفیه اینولین و Iothalamate است که امکان استفاده از این روش‌ها در ایران نیست.^(۱)

در توجیه عدم مطابقت احتمالی نتایج حاصل از مطالعه اخیر با بررسی‌های پیشین علاوه بر متفاوت بودن شرایط ورود به مطالعه افراد، حضور بیماران به عنوان افراد شرکت‌کننده در مطالعه‌های قبلی، قرار داشتن آنها در مراحل مختلف بیماری و متفاوت بودن سطح فشار خون و پروتئینوری، می‌توان به تفاوت روش محاسبه GFR اشاره نمود. محدود بررسی‌هایی این ارتباطات را در افراد سالم یک جامعه که به طور تصادفی انتخاب شده باشند، انجام داده‌اند.

نتایج بررسی حاضر نشان داد که افرادی که $0.2 / 0.1$ میلی‌گرم سلنیوم در روز مصرف می‌کردند، بیشترین سطح کراتی‌نین سرم را در مقایسه با افرادی که بیشتر از $0.1 / 0.2$ میلی‌گرم سلنیوم دریافت می‌کردند، دارا بودند. این یافته اهمیت توجه به مقادیر توصیه شده RDA را تأیید می‌نماید؛ چرا که مصرف سلنیوم در محدوده RDA نوسان‌های زیادی در سطح کراتی‌نین سرمی ایجاد نمی‌کند و این امر تأیید نظریه محققینی است که

به اثرات مفید سلنیوم غذایی اشاره می‌نمایند. در این بررسی اثر مداخله‌ای اغلب عوامل مذکور از طریق تعدیل این عوامل در آنالیز آماری، تا حد زیادی کنترل شد. علاوه بر عوامل ذکر شده تأثیر پروستاگلندین‌ها و گلوکاگون نیز بر سطح کراتی‌نین سرم گزارش شده است که توانایی

را از دریافت مقادیر بالای پروتئین منع می‌کند. البته علاوه بر مقدار پروتئین، نوع پروتئین دریافتی را نیز حائز اهمیت می‌داند و معتقد است که بر افزایش سطح کراتی‌نین سرم و GFR تأثیر کمتری دارد.^(۲)

در مطالعه حاضر علی‌رغم معنی‌دار بودن رابطه میان چربی دریافتی با سطح کراتی‌نین سرم و GFR، نتایج حاصل از آنالیز کوواریانس تفاوتی را در سطح سرمی کراتی‌نین و GFR افرادی که بیشتر از 30 درصد از کالری دریافتی آنها از چربی تامین می‌شد، نسبت به سایرین نشان نداد. با توجه به ضعیف بودن همبستگی مذکور ممکن است نتایج حاصل از همبستگی تصادفی باشد. در یک مطالعه به افزایش سطح کراتی‌نین سرم با افزایش دریافت SFA اشاره شده است.^(۳) بسیاری از محققین نیز به نقش افزایش دریافت SFA در فعال کردن ماکروفازها طی مراحلی شبیه به آترواسکلروز اشاره می‌نمایند. براین اساس افزایش چربی‌های اشباع شده دریافتی می‌تواند به گلومرولواسکلروز و در نتیجه کاهش عملکرد کلیوی بیانجامد.^(۴) همان‌گونه که اشاره شد تأکید اکثر محققین بر چربی‌های اشباع شده دریافتی است؛ لذا عدم وجود تفاوت در سطوح کراتی‌نین در دوره مختلف دریافت چربی شاید به دلیل در نظر گرفتن کل چربی دریافتی در مطالعه حاضر باشد. به علاوه در مورد چربی کل دریافتی نیز شاید انتخاب حد مرزی بالاتری از 30 درصد کل کالری، با سطح کراتی‌نین سرم و GFR مرتبط باشد.

کربوهیدرات‌های ارتیاتری نیز ارتباطی را با سطح کراتی‌نین سرم نشان نداد. البته مطالعه‌های تحلیلی قبلی نیز هیچ‌کدام به این ارتباط نپرداخته‌اند و تنها در مطالعه‌های تجربی به تاثیر فیبر بر سطح کراتی‌نین سرم اشاره شده است.^(۵) در قضایت بر روی نتایج حاصل از ارتباط آنتی‌اکسیدان‌ها و سطح کراتی‌نین سرم توجه به این امر حائز اهمیت است که سطح کراتی‌نین سرمی علاوه بر عوامل عملکرد کلیه، تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند انژرژی دریافتی، اسیدوز متابولیک، اختلال درمتabolیسم

- Saunders Company, 1996, 53-79
9. Commission of the European communities. Reports of the scientific committee for food: nutrient and energy intakes for the European community. Luxembourg, Office for Official Publications of the European Communities, 1992
10. Fleiss JL. The design and analysis of clinical experiments. London, John Wiley and Sons, 1988, 263-271
11. Friedwald WT, Levy RI, Fredrickson DS. Estimation of the concentration of low density lipoprotein cholesterol in plasma, without use of the preparative ultracentrifuge. Clin Chem 1972; 18: 499-502
12. Goldberg GR, Black AE, Jegg Sam et al. Critical evaluation of every intake data using fundamental principles of energy physiology: 1. Derivation of cut-off limits to identify underreporting. Eur J Clin Nutr 1991; 45: 569-81
13. Jelliffe DB, Jelliffe EFP. Community nutritional assessment. Oxford University Press, 1989, 56-110
14. Jones SL, Kontesis P, Wiseman M, Dodds R, Bognetti E, Pinto J. Protein intake and blood glucose as modulators of GFR in hyperfiltering diabetic patients. Kidney Int 1992; 41: 1620-8
15. Kasiske BL, O'Donnell MP, Schmitz PG, Youngri K, Keane WF. Renal injury of diet induced hypercholesterolemia in rats. Kidney Int 1990; 37: 880-91
16. Kasiske BL, O'Donnell MP, Schmitz PG, Keane WF. The role of lipid abnormalities in the pathogenesis of chronic progressive renal disease. In: Grunfeld JP, Bach JF, Funck-Brentano JF, Maxwell MH, (eds). Advances in
17. Laquatra I. Nutrition for weight management. In: Mahan LK, Escott-Stump, (eds). Krause's
18. Mitch WE, Klahr S. Handbook of nutrition and the kidney. 4th ed. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins, 2002, 128, 160
19. Mulec H, Johnson S, Bjorck S. Relationship between serum cholesterol and diabetic nephropathy. Lancet 1990; 335: 1537-8
- کنترل این دو عامل از محدوده این تحقیق خارج بود.^(۱۵)
- یافته های این مطالعه به این نکته مهم اشاره دارد که با توجه به ارتباط میان پروتئین و سلنیوم دریافتی با سطح کراتینین سرمی و GFR، در نظر گرفتن مقدار پروتئین و سلنیوم دریافتی به منظور برقراری سلامت عملکرد کلیه ضروری است. با توجه به اهمیت ارتباط های مشاهده شده بهتر است این عوامل در مطالعه های مرتبط با سطح کراتینین در نظر گرفته شوند.
- مراجع :**
- ۱- عزیزی ف، رحمانی م، مجید م، امامی ح، میرمیران پ، حاجی پور ر. معرفی اهداف، روش اجرایی و ساختار بررسی قند و چربی تهران. مجله غدد درون ریز و متابولیسم ایران، سال دوم، ۱۳۷۹، شماره ۲، ۷۷-۸۶
 - ۲- غفار پور م، هوشیار راد آ، کیانفر هـ. راهنمای مقیاس های خانگی، ضرایب تبدیل و درصد خوارکی مواد غذایی. نشر علوم کشاورزی، تهران، ۱۳۷۸
 3. Alshebeeb T, Frohlich J, Magil A. Glomerular disease in hypercholesterolemic guinea pigs: a pathogenetic study. Kidney Int 1988; 33: 498-507
 4. Anderson JW, Blake JE, Smith BM. Effects of soy protein on renal function and proteinuria in patients with type 2 diabetes. Am J Clin Nutr 1998; 68 (suppl): 1347s-53s
 5. Azizi F, Rahmani M, Emami H, Madjid M. Tehran lipid and glucose study: rationale and design. CVD prevention 2000; 3: 242-7
 - food nutrition & diet therapy. 10th ed, Philadelphia, WB Saunders Co, 2000; 499 nephrology from the necker hospital. St Louis, CV, Mosby, 1991, 109-26
 6. Beto JA. Which diet for which renal failure making sense of the options. J Am Diet Assoc 1995; 95: 898-903
 7. Black AE, Coward WA, Cole TJ, Prentice AM. Human energy expenditure in affluent societies and analysis of 547 doubly-labeled water measurements. Eur J Clin Nutr 1996; 50: 98-106
 8. Burtis CA, Edward RA. Tietz fundamentals of clinical chemistry. 4th ed, Philadelphia, WB